

EPILOGUL BIC

Era ora șapte seara când mi-a sunat telefonul, iar eu eram gata să răspund.

„Alo, domnule Frega. Sunt Valeria, de la Hotelul Sheraton din Reggio Calabria. Vă rog să mă iertați pentru deranj. Vă sun din partea directorului general, ca să vă întreb dacă ați putea trece mâine dimineață, pe la 10:30, pentru o chestiune care vă privește.”

„Desigur. Dar știți, eu sunt din cei anxioși. Dacă ați fi atât de amabilă să-mi dați un indiciu despre ce e vorba, aș putea veni pregătit.”

„Sincer, n-ar trebui să vă spun. Dar, practic, e vorba despre o datorie lăsată de colega dumneavoastră franțuzoică acum câteva săptămâni. Ne-a cerut să vă contactăm ca să rezolvăm chestiunea.”

„Vă rog să-i spuneți directorului general că vin mâine dimineață. Vă mulțumesc.”

O colegă franțuzoică?

Cine naiba era asta?

Dintre toate posibilitățile, singurul nume care mi-a venit în minte a fost Chanel.

Și de ce s-ar fi numit colega mea și mi-ar fi lăsat o problemă care nici măcar nu era a mea?

A doua zi am ajuns la hotel.

Directorul general m-a primit călduros și mi-a înmănat imediat o scrisoare care fusese adusă acolo pe numele meu.

Deși nu erau oficiu poștal, acceptaseră amabil s-o primească, pentru că atât tata, cât și eu fuseserăm clienții lor, în numele companiei noastre-mamă, Gillette, timp de peste cincizeci de ani.

Apoi directorul general m-a întrebat dacă sunt dispus să achit datoria colegei mele, iar eu l-am întrebat cât era.

„Aproape că mi-e jenă să v-o cer”, a spus el, „dar doamna a insistat categoric să plătiți datoria înainte de a deschide plicul.”

„Cât vă datorez?”

„Domnule Frega: un dolar american.”

Ce fiică de cățea, franțuzaica asta.

Am zâmbit.

Ne-am luat rămas-bun.

Apoi am ieșit afară să deschid scrisoarea și s-o citesc.

Iubirea mea, acum înțelegi ce înseamnă să plătești un dolar.

Te sărut,

Chanel a ta

Dar nu se termină aici.

Nu aveam mașină și nu luam niciodată autobuzul.

Viața în marile capitale străine mă învățase să merg pe jos, așa că am pornit spre casă și am străbătut aproape trei kilometri.

Am sunat la ușă.

Fiica mea a deschis și a strigat:

„Surpriză!!!!”

Ferdinando